

ประดุก ผู้ซึ่ง**ชุมทรัพย์**ให้

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

โอวาทหลวงพ่อดำรงชัย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันเสาร์ที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามประเพณีของพระอริยเจ้า เมื่อถึงวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษาด้วยกัน ก่อนออกพรรษาก็จะมาประชุมร่วมกันทำปวารณา คือปวารณาซึ่งกันและกันว่า หากเราได้เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู หรือสงสัยว่า เพื่อนสหธรรมิกประพฤติไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัย หรือติดข้องอยู่ในธรรมที่ทำให้เนิ่นช้าขัดขวางต่อหนทางแห่งการปฏิบัติธรรม ขัดขวางต่อการประพฤติพรหมจรรย์ ต่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง จะด้วยกายด้วยวาจาก็คดี ให้อาศัยความเอ็นดู ความปรารถนาดี แนะนำ ตักเตือน เป็นประดุจผู้ชี้มรรคให้กันและกัน

หัวใจผู้ชี้มรรค

บัดนี้เราได้ทำปวารณากันแล้วว่า เราจะแนะนำตักเตือนซึ่งกันและกันให้ประพฤติก่อให้เกิดถูกต้องตามพระธรรมวินัย เพราะฉะนั้นเวลาที่มีเพื่อนสหธรรมิกมาแนะนำตักเตือนในข้อบกพร่องของเรา จะตามพระธรรมวินัยก็ดี หรือกฎระเบียบกติกาของวัดก็ดี อย่าได้โกรธเคืองผู้ที่มาชี้มรรคให้

สำหรับผู้ชี้มรรคให้ เมื่อได้แนะนำตักเตือนไปแล้ว มักจะโดนขุนมัวขัดเคืองใจ ทั้ง ๆ ที่กระทำไปด้วยความปรารถนาดีอย่างจริงใจ ดังนั้นการจะแนะนำตักเตือนใครสักคนหนึ่ง ผู้ที่จะตักเตือนจึงต้องอาศัยความเอ็นดู มีกำลังใจสูง และมีความปรารถนาดีอย่างเต็มเปี่ยมจริง ๆ จึงจะกล้าที่จะแนะนำตักเตือนได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้รับการแนะนำตักเตือน โปรดทราบความรู้สึกของผู้เตือนว่า เขามีความรู้สึกเช่นนี้ และที่ชี้มรรคให้ก็ไม่ได้ทำเพื่อใคร ก็เพื่อตัวของผู้ที่ถูกเตือนนั่นเอง

ขอบคุณสักนิด และพร้อมคิดให้อภัย

เมื่อเราได้รับการแนะนำตักเตือนแล้ว สิ่งที่เราควรทำอย่างยิ่ง คือกล่าวคำ “ขอบคุณ” แล้วหันมาพิจารณาตัวเราว่า สิ่งที่เขาเตือนนั้น ถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องเราก็ปรับปรุงตัวเสียใหม่ ถ้าหากไม่ถูกต้อง เราก็ให้อภัยผู้ที่ตักเตือน เพราะการแนะนำตักเตือนในบางครั้งอาจยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากผู้เตือนเห็นไม่ครบทุกด้าน แต่อย่างไรก็ตามใน คำแนะนำตักเตือนนั้นมีความปรารถนาดีเจืออยู่ ผู้ที่ได้รับการตักเตือน จึงควรให้อภัย

ถ้าเราทำกันได้อย่างนี้ หมู่คณะก็จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การประพฤติปฏิบัติธรรมก็จะก้าวหน้า ต่างเป็นกำลังใจ ต่างช่วยกัน ขัดเกลากายวาจาใจซึ่งกันและกัน ผลที่ได้คือความบริสุทธิ์กายวาจาใจของหมู่คณะ เป็นความงามของพระพุทธศาสนา เป็นความเลื่อมใสของพุทธบริษัท และเป็นประเพณีอันดีงามที่เราควรยึดถือปฏิบัติกันอย่างจริงจัง

ดังนั้น นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ขอให้ทุกรูปทำใจของเราให้กว้าง พร้อมที่จะรับคำแนะนำตักเตือน ด้วยใจที่ปิติปราโมทย์ มีกำลังใจ กล้าหาญที่จะยอมรับข้อบกพร่อง แล้วปรับปรุงตนเองให้เป็นพระที่สมบูรณ์ เราจะได้เป็นเพื่อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนาที่ควรแก่การกราบไหว้ของมนุษย์และเทวา

ผลการปฏิบัติเป็นเครื่องยืนยัน

๑ พรรษาที่ผ่านมาเราจะเห็นได้ว่าประเดี๋ยวเดียวเท่านั้น เมื่อต้นพรรษา หลวงพ่อได้ชักชวนพวกเราทุกรูปให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม

กันให้เต็มที่โดยมีพระธรรมกายเป็นเป้าหมาย พุดง่าย ๆ ว่า ในพรรษานี้ เราจะต้องเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้

๑ พรรษาที่ผ่านมา แต่ละท่านก็ทราบด้วยตนเองดีว่า เราได้ตั้งใจ ปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายกันจริงจังแค่ไหน ผลของการ ปฏิบัติธรรมย่อมเป็นเครื่องยืนยันความตั้งใจจริงของเรา

เท่าที่หลวงพ่อได้มีโอกาสใกล้ชิดในการปฏิบัติธรรมของแต่ละรูป บางรูปก็ได้ผลการปฏิบัติพอสมควร บางรูปก็มีผลการปฏิบัติที่น่าปิติ ดีใจ อันเป็นผลตอบแทนความตั้งใจจริงที่ได้กระทำมาตลอดพรรษา

วันพรุ่งนี้เป็นวันออกพรรษาแล้ว แต่ก็มิได้หมายความว่า ความตั้งใจของเราที่จะปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายจะหมดสิ้นไป เมื่อเรายังไม่บรรลุเป้าหมาย เราก็ต้องทำกันต่อไป ทำให้ได้ โดยเอา ชีวิตเป็นเดิมพัน

แม้เป็นมรवास อย่าละทิ้งการปฏิบัติธรรม

ออกพรรษาแล้ว บางท่านมีความจำเป็นที่จะต้องลาสิกขา เพื่อไป ประกอบธุรกิจการงาน เนื่องจากได้งานมาบวช เมื่อลาสิกขาไปแล้ว อย่าได้ละทิ้งความตั้งใจที่จะปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกาย เพราะว่า ธรรมกาย คือ เป้าหมายชีวิต

ไม่ว่าเราจะเกิดมาก็ภพก็ชาติก็ตาม เป้าหมายหลักจริง ๆ นั้น คือการปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายเท่านั้น เพราะพระ ธรรมกายนั้นเป็นกายตรัสรู้ธรรม กายมนุษย์นั้นตรัสรู้ไม่ได้

คำว่า “ตรัสรู้” แปลว่า ความรู้ที่เกิดจากการเห็นแจ้ง ซึ่งจะ
ต้องอาศัยพระธรรมกายจึงจะไปถึงเห็นได้ เพราะพระธรรมกายมี
ธรรมจักขุ มีญาณทัสสนะ

ส่วนกายมนุษย์นั้นไม่มีธรรมจักขุ ไม่มีญาณ มีแต่วิญญาน รู้แจ้ง
ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจเท่านั้น การเห็นก็เห็นได้ด้านเดียวไม่ครบ
ทุกด้าน

ส่วนพระธรรมกายมีสมันตจักขุ เห็นได้รอบตัว มีปัญญาจักขุ รู้ได้
รอบด้าน ทั้งรู้ทั้งเห็นไปตามความเป็นจริง เห็นอะไรทะลุปรุโปร่งหมด
ทั้งอดีตปัจจุบันและอนาคต เมื่อรู้เห็นเรื่องราวของชีวิตไปตามความ
เป็นจริงแล้ว จะทำให้สามารถดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้องได้

เมื่อเรายังไม่เข้าถึงธรรมกาย ความรู้เห็นยังผิดเพี้ยนอยู่ ยัง
ไม่เป็นไปตามความเป็นจริง ดังนั้นเป้าหมายของชีวิตจึงไม่ถูกต้อง
การดำเนินชีวิตจึงมักจะบิด ๆ เบี้ยว ๆ หลุดออกจากเส้นทางที่จะทำให้
ชีวิตมีความสุขอย่างแท้จริง

ฉะนั้น ท่านที่มีความจำเป็นจะต้องลาสิกขา อย่าหลงเพลิดเพลิน
อยู่กับโลก ให้จัดสรรเวลาประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อแสวงหาธรรมกาย

การมีชีวิตเป็นฆราวาส แม้ว่าจะมีโอกาสน้อย แต่ก็ไม่ได้
หมายถึงว่าไม่วาง ถ้าหากเราเป็นผู้มีปัญญาฉลาดในการจัดสรรเวลา
เราจะมีเวลาว่างพอที่จะประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรมกายได้
อย่ามีข้ออ้างที่จะทำให้เราละเว้นจากการปฏิบัติธรรม

ภาพ : โรงเรียนพระปริยัติธรรม หมู่กุฏิจาก พ.ศ. ๒๕๓๗

ในสมัยพุทธกาล มีภรรยาสจำนวนมากที่บรรลุมรรคผลนิพพาน เป็นพระอริยบุคคล ตั้งแต่พระโสดาบันจนกระทั่งเป็นพระอรหันต์ ทั้งที่เขาก็มีธุรกิจการงานมากมาย แต่ก็จัดสรรเวลาสำหรับการประพฤติธรรมกระทั่งบรรลุธรรมอันเป็นเป้าหมายหลักของชีวิตได้

ชีวิตของคนสมัยโน้นกับสมัยนี้ก็ไม่ต่างกัน ธุรกิจก็ไม่แตกต่างกัน มากนัก เมื่อคนในสมัยพุทธกาลสามารถจัดสรรเวลาสำหรับการประพฤติปฏิบัติธรรมได้ สมัยนี้ก็ทำได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นอย่านำภารกิจการงานมาเป็นข้ออ้างขวางหนทางที่เราจะเข้าถึงพระธรรมกาย

เมื่อเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ชีวิตของเราก็มีความสุข สดชื่น มีกำลังใจที่เข้มแข็ง กล้าต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหลายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่เกิดจากการมีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ มีคนสรรเสริญ มีคนนิทา มีสุข มีทุกข์ โลกธรรม ๘ ประการนี้ ไม่สามารถทำให้ใจของผู้ที่เข้าถึงธรรมกายหวั่นไหวได้

ยามใดที่เกียจคร้านในการนั่งสมาธิ ให้นึกถึงคำพูดของหลวงพ่อบุญมาในวันนี้ ให้นึกถึงวันที่เราเคยอยู่ร่วมกัน ประพฤติปฏิบัติธรรมร่วมกัน เคยอยู่จำพรรษาในอารามเดียวกัน จะทำให้เรามีกำลังใจ ที่จะเอาชนะความเกียจคร้านได้ ความขยันหมั่นเพียรอย่างเดียวนั้นจะทำให้เข้าถึงธรรมกายได้ ไม่เคยมีคนเกียจคร้านเข้าถึงธรรมกายเลยในโลก เพราะฉะนั้นความเพียร ความขยัน เอาจริงเอาจังอย่างเดียวนั้น จะทำให้เราเข้าถึงธรรมกาย และต้องเข้าถึงธรรมกายอย่างแน่นอน

แม้เป็นภรรยาสแล้ว ก็ให้ปฏิบัติธรรมอย่างสม่ำเสมอทุกวัน เมื่อเราเข้าถึงพระธรรมกาย มีพระธรรมกายเป็นสรณะเป็นที่พึ่งที่ระลึก แม้

เป็นมรราวาสก์มีชีวิตที่สมบูรณ์ เป็นมรราวาสที่เป็นกัลยาณชน เป็นผู้มึศีล มีธรรมอันงาม เป็นแบบอย่างที่ดีของโลก เพราะฉะนั้นจะต้องประพฤติปฏิบัติให้ได้ แม้ว่าเราจะมีภารกิจมากมายก็ตาม

ธรรมกายนี้สำคัญนะ สำหรับผู้ที่มีความจำเป็นจะต้องลาสิกขา ขอให้นึกคิดอยู่ตลอดเวลา และต้องปฏิบัติให้ได้ จำเอาไว้ให้ตึนะจะ

ข้อคิดสำหรับยอดนักรบแห่งกองทัพธรรม

สำหรับท่านที่มีความตั้งใจที่จะแสวงหาหนทางพระนิพพาน จะทำพระนิพพานให้แจ้งในเพศของสมณะ หลวงพ่อก็ขออนุโมทนา ให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ แม้ออกพรรษาไปแล้ว เราก็จะต้องทำกิจของเราต่อไป ทำตลอดเวลาจนกว่าชีวิตจะหาไม่

หลวงพ่อก็ได้เปิดโอกาสให้พระภิกษุทุกรูป หมุนเวียนกันเข้ามาปฏิบัติธรรม ชุดหนึ่งก็ ๑ อาทิตย์ หมุนเวียนกันไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย คือเข้าถึงพระธรรมกาย เมื่อเข้าถึงธรรมกายแล้ว เราจะได้ศึกษาความรู้ยิ่งในทางพระพุทธศาสนา ซึ่งมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน เราสามารถที่จะเข้าถึงได้ และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ได้เมื่อเราเข้าถึงพระธรรมกาย

เพราะฉะนั้น “**ธรรมกาย**” จึงเป็นหลักของการศึกษาวิชาธรรมกาย จะศึกษาความรู้อะไรก็แล้วแต่ต้องอาศัยธรรมกายทั้งสิ้น ธรรมกายจึงเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุด หลวงพ่อจึงเปิดโอกาสให้ทุกรูป หมุนเวียนกันเข้ามาปฏิบัติ ช่วงไหนที่หลวงพ่อว่างจากภารกิจก็จะเข้าไปนั่งปฏิบัติด้วยกัน

ความรู้ที่เกิดขึ้นจากธรรมกายเป็นความรู้ที่น่ารู้ ยิ่งรู้ยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งรู้ยิ่งเบิกบาน ยิ่งรู้ยิ่งเป็นผู้ตื่น ยิ่งรู้ยิ่งสนุก ยิ่งเพลิดเพลิน ยิ่งมีกำลังใจ ยิ่งสว่าง จะแตกต่างจากความรู้ทางโลก ดังนั้นผู้ที่ยังรักที่จะเป็นนักบวช ให้ตั้งอกตั้งใจให้เต็มที่ เอาจริงเอาจัง

ในช่วงออกพรรษานี้ อากาศดีกว่าในพรรษาเสียอีก เพราะว่าเป็น ช่วงรอยต่อระหว่างฤดูฝนกับฤดูหนาว อากาศจะสดชื่นเป็นพิเศษ จึงขอให้ลูก ๆ ได้หมั่นเวียนกันเข้ามาประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง แล้วเราจะประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาบุญกับทุก ๆ รูป ตลอดระยะเวลา ๑ พรรษา ที่ได้มาอยู่อารามเดียวกันกับหลวงพ่อ ได้มาประพฤติปฏิบัติธรรมร่วมกัน บางรูปก็ได้ผลการปฏิบัติพอสมควร แต่ละรูปก็ประพฤติปฏิบัติกิจวัตรของพระได้สมบูรณ์

ขออานุภาพของความตั้งใจจริงของทุก ๆ รูป เป็นเครื่องสนับสนุน ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีจิตใจที่เบิกบานแจ่มใส เป็นอายุของพระพุทธศาสนา ให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในความรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้แทงตลอดในวิชชาธรรมกาย

สำหรับท่านที่มีความจำเป็นจะต้องลาสิกขา ขอให้อานุภาพแห่งบุญที่ได้บำเพ็ญมาตลอดระยะเวลา ๑ พรรษา เป็นเครื่องสนับสนุน ทุกท่านที่จะออกไปประกอบธุรกิจการงานอันใดก็ตาม ให้มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ให้ผ่านอุปสรรคทั้งหลายทั้งมวลได้ ให้เป็นที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ให้เป็นนักสร้างบารมีที่ดี มีกำลังใจเข้มแข็ง มีดวงตาเห็นธรรม เข้าถึงพระธรรมกายโดยเร็วพลันเทอญ ◎